

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Maskeradeballet i Danmark 1808. Et Syn

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Maskeradeballet i Danmark 1808. Et Syn", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, University of Aarhus. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1808_76-intro-shoot-idm535.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Tarvelighed

Tarvelighed var et af tidens modeord med en betydning, der var en helt anden end den nutidige, negative brug. At leve efter tarv var at leve simpelt og til fælles nytte. I anden halvdel af 1700-tallet ophøjede adskillige lærde tarvelighed til en kardinaldyd. Christen Pram priste efter Saxo den nøjsomme helt Starkad og gengav hans anklager mod det sydlandske fråds og hoffærdigheden hos kong Ingjald (Pram 1785, tredje sang).

Tarveligheden fik ny vind i sejlene efter det britiske angreb i 1807. Danmark-Norge tiltrådte fastlandsspærringen, den napoleonske embargo, og fremtrædende embedsmænd opfordrede deres medborgere til at boykotte alle varer af britisk oprindelse. Ved årsskiftet 1807-1808 var justitsråd C.G. Rafn i færd med at stifte et Selskab for indenlandsk Kunstflid. Kronprins Frederik bekendtgjorde sin støtte til Rafns vidtrækkende merkantilistiske projekt i det statslige *Collegial-Tidende for Danmark og Norge* (bl.a. den 4. januar og 22. marts 1808; Glenthøj 2007, s. 103-110).

Det er endnu ikke undersøgt, om *Maskeradeballet 1808* blev læst i kredse med interesse for at øge indenrigshandlen. Grundtvigs forudgående artikel "Om Videnskabelighed og dens Fremme" var direkte henvendt til embedsstanden (1807b, s. 287), og den fremtrædende fortaler for tarvelighed Christen Pram arbejdede med Rafn i datidens finansministerium, Kommercekollegiet. Opfordringen til at sværge "Had til Sydens lumske Gift" (*Maskeradeballet 1808*, s. 10) var i trit med de skrifter, der talte for at udvide boykotten fra britiske til alle unordiske varer. Opfordringen 'køb dansk og norsk!' åbnede dog døren på klem for produktionen af indenlandske luksusvarer, hvilket Grundtvig ikke brød sig om. Ligbålet i slutningen af *Maskeradeballet 1808* munder ud i en kombination af en hedensk afbrænding af offergaver og de forfængelighedens bål, som middelalderlige bodsprædikanter foranstaltede. Her knyttes hedenske og kristne ceremonier påny sammen.